

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 048304 20 Рев
Бања Лука, 07.05.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Н.М. из К.Д., и Н.М. из К.Д., које заступа пуномоћник В.С., адвокат из Б., ..., против тужене М.Л. из Б.Л., коју заступају пуномоћници Л.Р. и М.Б., адвокати из Заједничке адвокатске канцеларије из Б.Л., ради исплате, вриједност спора 31.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужене против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 048304 19 Гж од 08.11.2019. године, на сједници вијећа одржаној дана 07.05.2020. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију, у износу од 1.053,00 КМ, се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 П 048304 17 П 2 од 04.03.2019. године тужена је обавезана да тужитељима, на име накнаде прометне цијене земљишта означеног као к.ч. број 2541/3 „Г.“ у нарави њива 5. класе, површине 224 м2 (н.п.) уписаног у пл. Борј 772/2 к.о. П. 2, што одговара парцели означеној као к.ч. 248/271 „њива“ Г. у нарави њива површине 224 м2 уписаној СП у зк. ул. број 217 к.о. П., сада број 2541/3 „„ у нарави њива 5. класе површине 228 м2 уписана у привременом листу непокретности, пописни лист број 772 к.о. П. 2, исплати износ од 18.824,40 КМ, са законском затезном каматом почев од 04.03.2019. године па до исплате, док је преостали дио захтјева у износу од 116,28 КМ одбијен. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 048304 19 Гж од 08.11.2019. године, жалбе странака су одбијене и првостепена пресуда потврђена. Одбијени су и захтјеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужена, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев одбије или да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужитељи предлажу да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Ревизија није дозвољена.

У овој парници је одлучивано о захтјеву тужитеља да се тужена обавезе да тужитељима исплати прометну цијену предметног земљишта. Нижестепеним пресудама захтјев тужитеља је дјелимично усвојен и тужена је обавезана да им исплати износ од 18.824,40 КМ.

Одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази износ од 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ.

Према одредби члана 316. став 1. и 2. ЗПП као вриједност предмета спора узима се у обзир само вриједност главног захтјева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења не узимају се у обзир при одређивању вриједности спора ако не чине главни захтјев.

У предметној парници тужитељима је досуђена накнада у износу од 18.824,40 КМ, односно тужитељима је накнада досуђена у збирном износу, а не у појединачним износима за сваког од тужитеља. Стога, тај износ представља дјеливу обавезу, те се према одредби члана 412. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85 и 57/89 те "Службени гласник Републике Српске" бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04) дијели међу њима на једнаке дијелове од по 9.412,20 КМ и овај појединачни износ представља побијани дио правоснажне пресуде. Ово из разлога што се овдје ради о дјелиивој обавези, а кад у дјелиивој обавези има више повјерилаца (какав је овдје случај), потраживања се дијеле међу њима на једнаке дијелове, ако није што друго одређено, и сваки повјерилац може захтијевати само свој дио потраживања. Како, дакле, побијани дио правоснажне пресуде износи 9.412,20 КМ, односно не прелази износ од 30.000,00 КМ, то произлази да сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији тужена је предложила да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 237. став 3. ЗПП. Међутим, тужена није означила правно питање због којег се ревизија подноси, уз одређено навођење прописа и других важећих извора права који се на њега односе, као и разлога због којих би одлучивање по ревизији било важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности у његовој примјени (члан 237. став 3. и 4. ЗПП), па тиме ни по овим законским одредбама нема мјеста одлучивању по изјављеној ревизији.

Из изложеног, ревизију тужене је ваљало одбацити, примјеном одредбе члана 247. став 4., у вези са чланом 237. став 2. и 4. ЗПП.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.053,00 КМ, је одбијен, јер се не ради о нужном трошку у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић